

David Williams

Najobľúbenejšia
detská kniha
Veľkej Británie
roku 2013

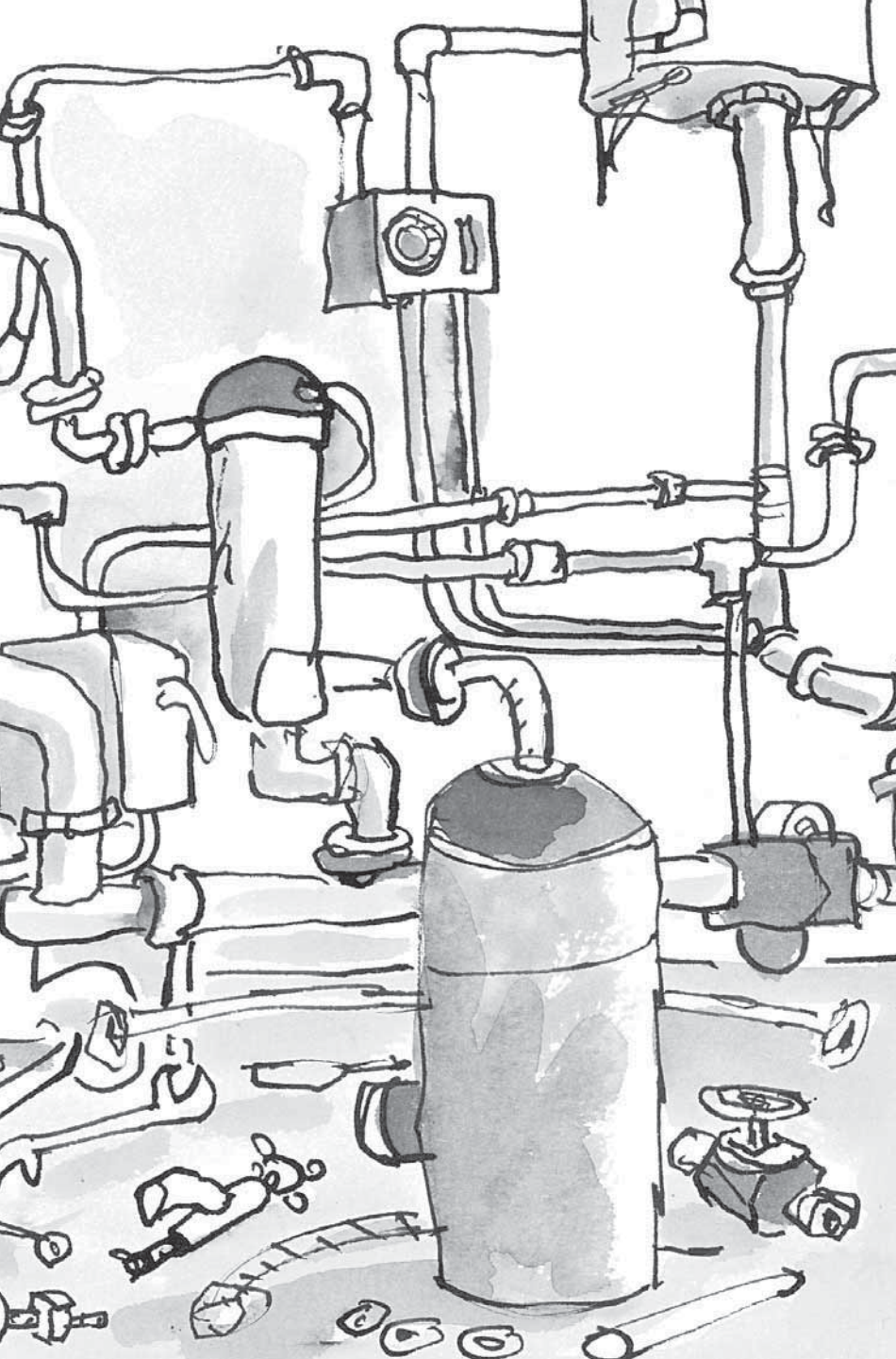

BABKA
GAUNERKA

Babka
gaunerka

David Walliams

Babka
gaunerka

Ilustroval Tony Ross

sloart

First published in hardback in Great Britain
Text © David Walliams 2011
Illustrations © Tony Ross 2011
Translation © Michaela Hajduková 2013
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2013

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-0786-3

*Pre Philipa Onyanga,
najstatočnejšieho malého chlapca,
akého som v živote stretol.*

1

Kapustová voda

„Ale keď babka je straasaašne nudná,“ povedal Ben. Bol piatok, chladný novembrový večer, a on sedel ako zvyčajne na zadnom sedadle auta svojich rodičov. Opäť ho viezli na noc do príšerného babkinho domu. „Všetci starí ľudia sú takí.“

„Nehovor tak o babke,“ potichu sa ozval otec s bruchom prilepeným na volant malého hnedého autíčka.

„Neznášam, keď u nej musím byť,“ protestoval Ben. „Nefunguje jej telka, stále by len hrala scrabble a smrdí ako kapusta.“

„Aby sme chlapcovi nekrivdili, fakt smrdí ako kapusta,“ súhlasila mama a narýchlo si maľovala pery kontúrovacou ceruzkou.

„Veľmi ma nepodporuješ, žena moja,“ zamrmľal oco. „Mamu prinajhoršom jemne cítiť varenou zeleninou.“

„Nemôžem ísť s vami?“ prosíkal Ben. „Ja tie spoločné tance, či ako sa volajú, priam zbožňujem,“ zaklamal.

„Volajú sa spoločenské,“ opravil ho otec. „A nezbožňuješ ich. Povedal si, a to cítujem – Radšej by som zjedol vlastný šušeň, ako pozeral tú blbosť.“

Benovi rodičia boli zo spoločenských tancov úplne hotoví. Občas sa mu zdalo, že tanec majú radšej ako jeho. V telke dávali každú sobotu tanečný program, ktorý sa volal *Let's Dance*. Tancovali v ňom známe osobnosti s profesionálnymi

tanečníkmi a mama s otcom si ho nikdy nedali ujsť.

Ben mal podozrenie, že keby u nich doma vypukol požiar a mama by mala na výber, či zachráni ligotavú zlatú tanečnú topánku Flavia Flavioliho (nablýskaného opáleného lámača ženských srdc z Talianska, ktorý tancoval vo všetkých sériách relácie), alebo vlastné dieťa, pravdepodobne by sa rozhodla pre topánku. Dnes išli mama s otcom na priamy prenos *Let's Dance*.

„Nechápem, prečo už neprestaneš myslieť na tie potrubia a sen byť inštalatérom a nezačneš sa profesionálne venovať tancu,“ povedala mama, pričom si kontúrkou na pery urobila čiaru cez celé líce, lebo auto prešlo cez poriadne vypuklý retardér. Mama sa vždy líčila v aute, a preto sa často stávalo, že keď niekam prišla, vyzerala ako klaun. „Možno, na-

ozaj iba možno, by si potom raz mohol skončiť v *Let's Dance!*“ dodala nadšene.

„Lenže to poskakovanie je hrozne trápne,“ namietol Ben.

Mama si povzdychla a natiahla sa po vreckovku.

„Len hneváš mamu. Buď už, prosím ťa, ticho a správaj sa slušne,“ povedal ostro otec a pridal zvuk na prehrávači. Jasné, že hralo cédečko z *Let's Dance*. Na obale bolo ozdobným písmom napísané *50 najväčších hitov Let's Dance*. Ben to cédečko nenávidel, pretože ho počul už miliónkrát. Počul ho už vlastne toľkokrát, že to preňho boli priam muky.

Benova mama pracovala v miestnom nechto-
vom štúdiu zvanom Gail. Do štúdia nechodilo
veľa zákazníčok, a tak si mama so svojou kolegy-
ňou, ktorá sa, čuduj sa svete, volala Gail, väčšinu
času upravovali nechty navzájom. Leštili, čistili,
pilníkovali, zvlhčovali, lakovali, vypĺňali, predl-
žovali a maľovali. Tejto činnosti sa venovali celý
deň, ak práve nebol v telke Flavio Flavioli. Mama
teda chodievala domov s dlhokánskymi rôznofa-
rebnými umelými nechtami.

Benov otec bol pracovník bezpečnostnej služby v miestnom supermarkete. Najväčším výkonom za dvadsať rokov jeho kariéry bolo dolapenie starého pána, ktorý si do nohavíc ukryl dve balenia margarínu. On sám bol síce príliš tučný na to, aby za zlodejmi utekal, ale zato im vedel telom zahatať únikovú cestu. Rodičia sa spoznali, keď otec mamu neprávom obvinil z krádeže čipsov, a do roka sa vzali.

Autíčko odbočilo na Grey Close, ulicu, kde stál babkin domček. Bol to taký malý smutný domček, v akom obyčajne žijú starí ľudia.

Auto zabrzdilo a Ben sa pomaly pozrel k domu. Babka ho už vyzerala z obývačkového okna. Čakala. A čakala. Celý čas vyčkávala pri okne, kedy príde. *Odkedy tam trčí?* rozmýšľal Ben. *Od minulého týždňa?*

Ben bol jej jediný vnuk, a pokiaľ vedel, okrem neho ju nenavštevoval nikto.

Babka mu zakývala a on sa neochotne usmial, ale len natoľko, nakoľko mu to dovolil mrzutý výraz.

„Takže zajtra dopoludnia okolo jedenástej ťa ja alebo mama vyzdvihneme,“ otec ani nevypol motor.

„Nedalo by sa o desiatej?“

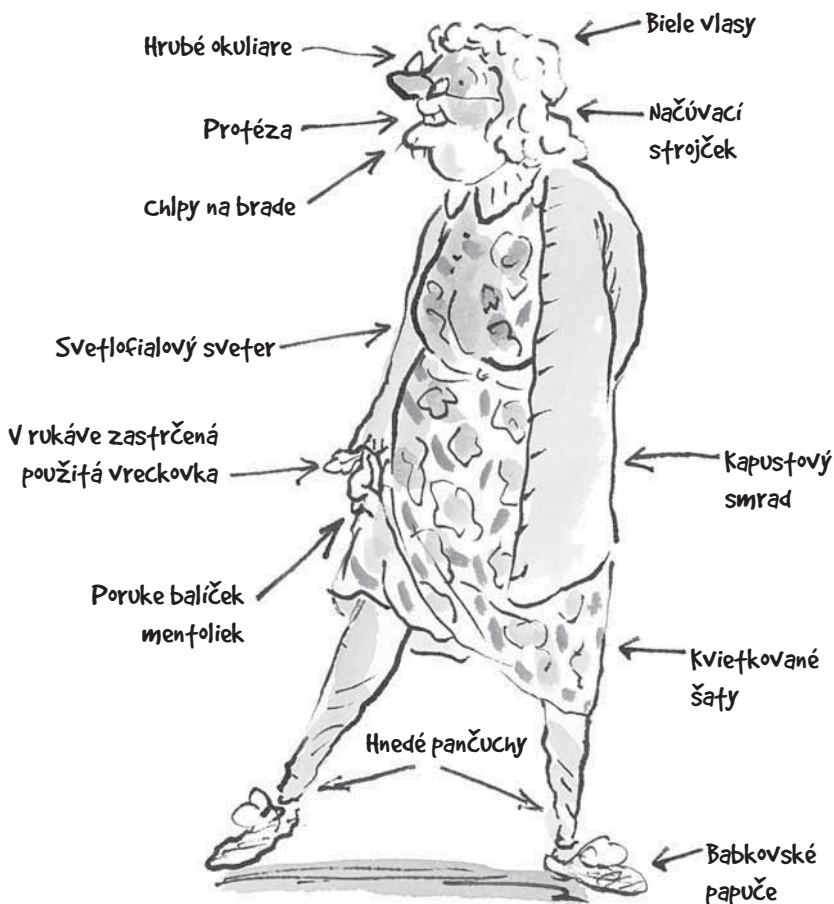
„Ben!“ zavrčal otec. Odistil detskú poistku a Ben s odporom otvoril dvere a vystúpil. Samozrejme, že nepotreboval detskú poistku, veď už mal jedenásť rokov a bolo dosť nepravdepodobné, že by počas jazdy otváral dvere. Podozrieval ocka, že ju používa len preto, aby mu po ceste k babke nevyskočil. Dvere sa zabuchli a motor nabral na otáčkach.

Babka otvorila, skôr ako stihol zazvoniť. Bena

Babka gaunerka

ovalil strašný zápach kapusty. Bolo to ako obrovská facka smradu.

Vyzerala ako typická babka:

Ako keď kváka kačica

Onedlho sedeli babka a vnuk oproti sebe v hrobovom tichu za jedálenským stolom. Ako každý piatok.

Keď rodičia nepozerali *Let's Dance*, išli na večeru alebo do kina. V piatok mali vždy „rande“, a odkedy sa Ben pamätá, vždy ho nechávali u babky. Keď nešli na predstavenie *Let's Dance*, vybrali sa do Tádž Mahalu (čo je indická reštaurácia na hlavnej ulici, jasné, že nie ten starobylý mramorový monument v Indii) a zjedli toľko indických placiek, koľko sami vážili.

V babkinom dome bolo počuť len tikot hodín na rímse kozuba, cinganie kovových lyžíc o porcelánové taniere a občas pískanie pokazeného babkinho načúvacieho strojčeka. Bolo to zariadenie, ktoré zjavne nebolo určené na to, aby pomáhalo babke prekonať hluchotu, ale aby ju spôsobilo iným.

A to na babke nenávidel najviac. Okrem toho ešte neznášal aj toto všetko:

1. Babka zvykla naplúť do použitej vreckovky, ktorú nosila v rukáve, a utierať ňou vnukovi tvár.
2. Telku mala pokazenú od roku 1992. Dnes už na nej bola vrstva prachu ako huňatá kožušina.